Написав Світлана Касянчик
П'ятниця, 31 грудня 2010, 06:31

Ось і все. Рік закінчився. Він відлетів
У куточок буття, що назвали «Історія».
Вже й останні молитви в небесний архів
Ангел Божий заніс. Вже нова ораторія

Із натхненних сердець до престолу летить —
Не підвладна всесильній земній ґравітації.
Перед Вічним в пошані схилилися нації
У надії, що й цей рік Він благословить.

З Новим Роком! Курантів старих передзвін
Прозвучав таємниче: тече все, міняється.
Рік пройшов непомітно; новий починається.
І хто відає-знає, яким буде він?

Всі ми хочемо жити у радісні дні,
Всім, без винятку, хочеться бути щасливими,
А жіноцтву, до того ж, лишатись вродливими;
Щоб блаженством світились родинні вогні.

І летить по землі побажання луна.
Хоча в різних народів — несхожі традиції,
Різний розвиток, навики та ерудиція —
«З Новим Роком!» — і в джунглях, і в замках луна.

Нехай Бог Милосердний хранить усіх нас.
Хай не сковує Землю мороз ворожнечею.
Щоб вона, неосквернена біженців втечею,
Розцвіла добротою і дружбою рас.

Хай цей рік стане роком небачених жнив.
Об'єднавшись любов'ю святою, братерською,
Будем жити турботами місіонерськими,
І робити усе, що Христос заповів.

Не тривожтесь! Панує Господь! Він - Живий!
Новий рік зустрічаємо радо, з надією.
Ми - заручники часу, - про вічність мріємо.
Там, де літ вже не буде, — наш дім дорогий.

Але ж ми на землі проживаємо поки.
І тому, дорогенькі, з Новим вас Роком!